U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Pavlíny Vrkočové v právní věci žalobce: **Lesy České republiky, s.p.,** IČ: 421 96 451, se sídlem Přemyslova 1106/19, Hradec Králové, proti žalovanému: **Státní pozemkový úřad, Krajský pozemkový úřad pro Jihomoravský kraj,** se sídlem Hroznová 17, Brno, za účasti osoby zúčastněné na řízení: I. T., zast. JUDr. Danielou Trávníčkovou, advokátkou, se sídlem Svitavská 1, Blansko, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 1. 3. 2017, č. j. 29 A 24/2017 – 72,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Žalobci **se vrací** část zaplaceného soudního poplatku ve výši 4.000 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Krajský soud v Brně shora označeným usnesením odmítl žalobu, v níž žalobce namítal nezákonnost, nesprávnost a nicotnost rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2016, sp. zn. 1RP3527/2011-130753, č. j. SPU 637498/2016, SPU 1519/03/AN/2660, kterým podle § 9 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, v návaznosti na zákon č. 243/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související se zákonem č. 229/1991 Sb., u úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění zákona č. 93/1992 Sb. (dále jen „zákon č. 243/1992 Sb.“), výrokem I. rozhodl, že oprávněná osoba, kterou je dle § 2 odst. 3 písm. c) zákona č. 243/1992 Sb. osoba zúčastněná na řízení, je vlastníkem specifikovaných pozemků v katastrálním území O. a tyto nemovité věci se jí vydávají do vlastnictví, a výrokem II. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení, jakožto oprávněná osoba dle § 2 odst. 3 písm. c)

zákona č. 243/1992 Sb., není vlastníkem nemovité věci – pozemku p. č. X v katastrálním území O. Krajský soud totiž dospěl k závěru, že žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. Přezkum tohoto rozhodnutí proto nespadá do kompetence soudů rozhodujících ve správním soudnictví a k jeho přezkumu mají pravomoc soudy rozhodující v občanském soudním řízení. Krajský soud dále rozhodl, že žádný z účastníků, ani osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení a vrátil žalobci zaplacený soudní poplatek za žalobu a za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.

[2] Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel") včas kasační stížnost.

[3] Dříve než mohl zdejší soud o kasační stížnosti rozhodnout, stěžovatel ji vzal zpět podáním ze dne 19. 4. 2017.

[4] Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.") může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

[5] Poněvadž projev vůle stěžovatele, jímž jednoznačně došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, že jím stěžovatel zamýšlí ukončit řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, Nejvyšší správní soud usnesením v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. řízení zastavil.

[6] O náhradě nákladů řízení bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

[7] Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení však osobě zúčastněné žádná povinnost uložena nebyla, a proto ani ona nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[8] Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost se opírá o ustanovení § 10 odst. 3, větu první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, jelikož řízení bylo zastaveno před prvním jednáním. Podle tohoto ustanovení totiž platí, že *„soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.*" Vzhledem k tomu, že stěžovatel zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, soud mu vrací tento poplatek snížený o 20 %, tedy 4.000 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. dubna 2017

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu